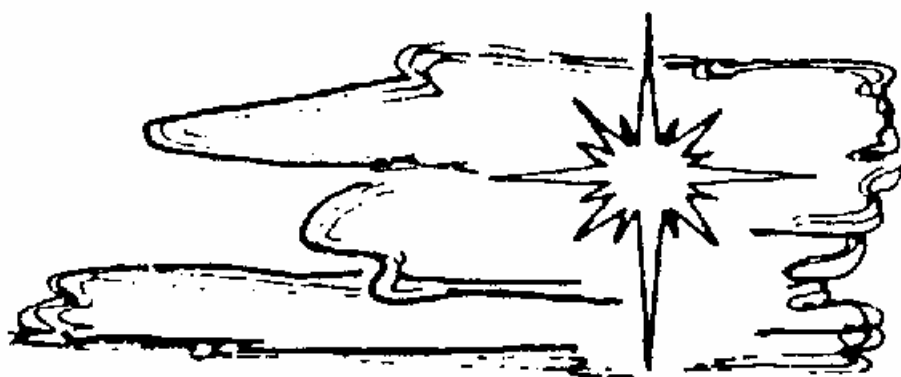

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*At'
betlémská
hvězda
dovede
i vás
k pravému
bohatství...*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Za hvězdou

Lidé potřebují ke svému životu svit slunce. Jinak by na naší planetě nemohl existovat život. Kromě toho potřebují mít někoho blízkého, koho mohou obdarovat, kdo jim rád pomůže a s kým mohou trávit alespoň nějaký čas. Vánoční zvyk obdarovávat se dárky je jedním z vyjádření vzájemného zájmu a radosti z něj.

Mladí lidé touží po tom, aby byli šťastní, a mnoho z nich se domnívá, že cestou ke štěstí je bohatství. Vánoční příběh v tomto ohledu nabízí podněty k zamyšlení nad tím, co činí člověka opravdu bohatým a co ho naopak ochuzuje. Vánoční hvězda člověka směřuje k opravdovému bohatství. Na mnohých vánočních stromech se tyčí hvězda. Jdi za hvězdou. Ta z Betléma tě povede za Ježíšem. Za tím, kvůli kterému slavíme každý rok vánoční svátky. Je to bohatství nad všechny poklady světa.

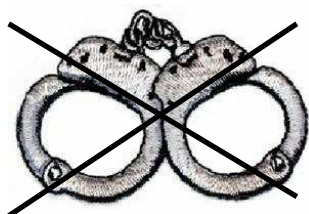
Vánoční příběh patří k nejznámějším biblickým příběhům. Každoročně mezi námi znovu ožívá nejrůznějším způsobem, například v lidových betlémech. Je to příběh především o lásce a o naději. Podobný příběh se může odehrát v životě každého člověka, a to nejen o Vánocích. Ježíšovi současníci byli později postaveni před rozhodnutí, zda uvěří tomu, že právě on naplní jejich naděje, nebo se přidají na stranu těch, kteří se rozhodli ho odsoudit a zabít.

P. Milan Plíšek

Ježíš Kristus nás přichází osvobodit k normálnosti

Žijeme ve zvláštní době. To, co je normální, se často ukazuje jako nenormální a to, co je nenormální, se prosazuje jako normální.

Zvláště teď v době kolem Vánoc je člověk vnímavější pravdivě vidět lidi kolem sebe i všechny další souvislosti. Uvědomujeme si, co je a má zůstat jako normální. Normální je, aby tvor počítal s tím, že existuje Tvůrce a poslouchal jeho zákony. Normální je mít úctu k životu od samého začátku až do konce. Normální je nebát se dětí a přijímat je jako Boží dar a znamení Božího požehnání. Normální je vážit si jeden druhého. Normální je, aby člověk dožíval ke vstupu do manželství a vytvářel rodinu. Normální je, aby do manželství vstupoval muž a žena. Normální je dodržet to, co bylo slíbeno a nehledat chytrácké úniky nebo výmluvy. Normální je zachovávat manželskou věrnost. Normální je předávat mladé generaci to nejlepší, co jsme poznali – platí to především o křesťanských hodnotách, jak pohlížet na svět. Normální je, aby v rodině byl pokoj, láska a radost, a ne rozdělení, neodpuštění, nesvár. Normální je mít úctu ke starým lidem i přesto, že už nejsou produktivní a potřebují naši péči. Normální je společně usilovat o hodnoty dobra ve prospěch každého bližního... V tomto výčtu by se dalo pokračovat a každý z nás by mohl doplnit něco z vlastní životní zkušenosti. Normou pro každého křesťana je Ježíš Kristus. O Vánocích slavíme jeho příchod do tohoto světa. Přišel proto, aby každého člověka vyvedl z nenormální spoutanosti hříchem a osvobodil nás k radosti a pokoji. To je normální stav, ve kterém každý z nás má žít a jednou i umírat. Nenechme si vnutit to, co je nenormální a nenabádejme k nenormálnímu druhé. Přijměme o Vánocích toho, který nám přináší pravé Světlo do našeho života, aby se stal tento život normální.

P. Marek Dunda

Vánoční bohoslužby v okolí Jeníkova:

Teplice:

Kostel sv. Jana Křtitele

16:30 - mše svatá,
24:00 - (bohoslužba slova)

Kostel Božského Srdce Páně – Trnovany

16:00 – mše pro rodiny s dětmi
21:30 – mše svatá

Kostel sv. Alžběty Durynské – Šanov

24:00 – mše svatá

Modlany

24:00 – mše svatá

Dubí

21:00

Bílina

24:00 – mše svatá

Děti si na Vánoce pod stromeček přejí od Ježíška co nejvíce dárků. My dospělí bychom si měli navzájem přát Ježíše samotného. Chudého na bohatství světa, bohatého na lásku Boží, bez které jsme tolik chudí.

Vaši kněží

*P. Jan Richter, P. Marek Dunda, P. Milan Plíšek, P. Pavel Sobotka, P. Vladimír C. Hron,
a jáhen František Řezníček*

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V daleké zemi na východě zkoumali tři mudrci nebe. A podle hvězd dokázali poznat, že se má narodit veliký Král. Rozhodli se, že se tomu to velkému Králi půjdou poklonit. „A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.“ „Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu.“ Takto nám vypráví Bible o třech mudrcích, kteří se přišli poklonit Pánu Ježíši.

Každý rok probíhá v naší zemi tříkrálová sbírka, jejíž výtěžek je určen pro potřebné. I vy se k ní můžete připojit. Zveme všechny děti a dospělé, kteří by nám s ní letos chtěli pomoci ať se ozvou na tel. 731 40 27 48 - katechetka Táňa

Děkujeme také všem, kteří i v dnešní těžké době na potřebné přispějí, kéž vy sami zažijete radost z dobrého skutku a Pán Bůh vám to hojně oplatí.

Pokud se vám králové budou zdát podezřelí, radši si zkontrolujte zda mají kartičku od charity.

Jak sv. Mikuláš navštívil Jeníkov

Na neděli 2. prosince přijal sv. Mikuláš pozvání slečny katechetky Táni přijet do Jeníkova a slíbil, že se na návštěvu bude velmi těšit. Jak by se také netěšil, když ho s nadšením očekávaly nedočkavé děti.

Ten den bylo velice chladné počasí, ale i přesto už před třetí hodinou netrpělivě postávalo několik dětí před farou. Šli jsme se tedy rychle zahřát do sálu a zároveň měly děti za úkol nakreslit sv. Mikuláše, jak si ho představují, nebo jak ho už někde viděly. Mohly mu též přilepit vatou jako vlasy a vousy.

Poté, co jsme práci dokončili, jsme se oblékli a šli se podívat do kostela, jestli už tam náhodou nebude Mikuláš. A opravdu – byl tam! Už na nás čekal. Přivítal se s dětmi, a protože toho má hodně na práci a spoustu míst musí navštívit, ptal se dětí na Jeníkov. S dětmi si vyprávěl o poutním místě v Jeníkově a popovídal též o obraze Panny Marie Bolestné, u kterého si už mnoho poutníků vymodlilo nějaký zázrak. Poté s dětmi obešel kostel a ptal se jich na různé věci – jestlipak ví, čím je tato socha, odkud pan farář káže, jak se jmenuje stůl před oltářem a kdepak je Pán Ježíš ukrytý. Dětem pak ještě krátce pověděl o svém životě a o svých skutcích a také se ptal, jestli už se někdy potkali. To víte, Mikuláš má stále hodně práce a nemůže si všechno pamatovat. Pak mu všechny děti řekly básničku nebo zazpívaly písničku a Mikuláš je obdaroval dárky, které s sebou přivezl z nebe.

Děti se zeptaly Mikuláše, proč je před obětním stolem domeček. Mikuláš jim vysvětlil, že domeček je v kostele schválně a hlavně kvůli nim. Za každý dobrý skutek totiž děti dostanou malé žluté okénko, které pak na domeček mohou nalepit a tím ho tak postupně rozsvěcet. Také si každou neděli vylosují nový úkol. Jaké úkoly to budou, Mikuláš neprozradil.

Mikuláš pak dětem řekl, že v Jeníkově mají velikou zimu a že na to není zvyklý, protože v nebi mají tepleji. Poprosil tedy děti, jestli by se mohl někde zahřát. Děti neváhaly a pozvaly ho na faru.

Tam si s Mikulášem zahrály ještě několik her, daly si teplý čaj a posilnily se buchtou. Pak už nezbývalo mnoho času, s Mikulášem si ještě krátce popovídaly a pak už se nachýlil čas jeho odjezdu. Vysvětlil dětem, že se musí zastavit ještě na mnoha dalších místech. Přislíbil, že zase za rok se těší na návštěvu a doufá, že ho opět vřele přivítáme tak, jako každý rok.

Marie Pavelková

POZOR!!! - Výtvarná soutěž: Tři králové – POZOR!!!

U příležitosti konání tříkrálové sbírky vyhlašuje FATYM Vranov nad Dyjí výtvarnou soutěž pro všechny děti od 3 do 15 let (MŠ + ZŠ).

Výtvarné práce prosím zašlete nebo dodejte nejpozději do 10. ledna 2013 na adresu:

Římskokatolická farnost Vranov nad Dyjí 20, 671 03.

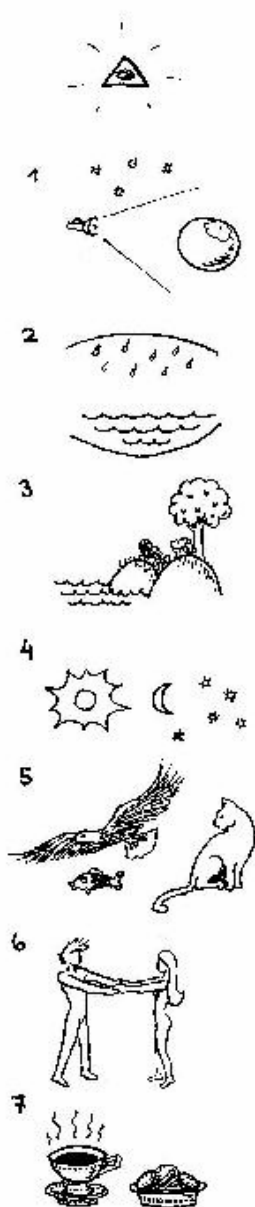
Vyhlášení výsledků bude při setkání tříkrálových koledníků v neděli 20. ledna 2013 ve Vranově nad Dyjí v 15 hodin. Podrobnější informace na www.fatym.com.

Starý židovský vtíp vypravuje, jak se tři Židé chlubili, kdo z nich má zázračnějšího rabína. První říká: „Když jednou u nás v Krakově hořela synagoga, nikdo nestihl zachránit svitky Tóry. Všude byly plameny, ale náš rabín rozepjal ruce a řekl: ‚Plameny sem, plameny tam!‘ A vtom se oheň rozestoupil. Plameny šlehaly nalevo, plameny šlehaly napravo, jen rabi prošel středem synagogy a Tóru vynesl ven!“ Druhý Žid říká: „To nic není! Když u nás v Haliči byla povodeň, zůstalo v jednom domě plačící dítě. Všude byla samá voda, ale náš rabi vztáhl ruce a řekl: ‚Voda sem, voda tam!‘ Voda tekla nalevo, voda tekla napravo, jen rabi prošel suchou nohou a dítě vynesl.“ Třetí povídá: „To nic není! Náš rabín jednou nutně potřeboval jet do Varšavy, ale byl zrovna šabat, takže nemohl cestovat. Náš rabi ale jen mávl rukou, řekl: ‚Šabat sem, šabat tam!‘ a jel!“ (Tradice uchovává i textovou variantu: „Šabat byl nalevo, šabat byl napravo – a nad rabínem byla středa!“) Z existence vtípu, který si Židé vypráví, můžeme odvodit vážnost a důležitost, která v třetím přikázání Desatera spočívá. Existuje ještě v křesťanském světě takové chápání svátečního času, že by kvůli němu vznikl, nebo aspoň účinkoval vtíp?

Co stojí v Písmu?

Třetí přikázání Desatera je formulováno pozitivně: „Pomni, abys den sváteční světil.“ Protože kancionálová forma trochu zastarává za moderní češtinou, připomeneme si, že „pomni“ znamená „pamatuj“. A všimněme si nejdříve původního znění v Písmu svatém, které se tentokrát drobně liší v podání Exodu a Deuteronomia. Exodus 20,8-11: „Zachovávej den odpočinku, aby ti byl svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj dobytek ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“ Deuteronomium 5,14n shodně první verše zdůvodňuje odlišně: „...ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě, aby si mohl odpočinout tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. Pamatuj, žes byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtamtud vyvedl mocnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys zachovával den odpočinku.“

Přikázání nepředepisuje žádné konkrétní bohoslužebné úkony, ukládá jen odpočinek – ovšem zasvěcený Hospodinu. Zdůvodnění v Exodu je teologické – jsme stvořeni k Božímu obrazu, a Bůh sedmý den vyhradil k odpočinku. Deuteronomium uvádí důvody sociální – Izrael sám zkusil otroctví v Egyptě, proto neodepře odpočinek ani sobě, ani vlastním otrokům a zvířatům. Sváteční den tedy předepisuje člověku nepracovat, odpočinout si a zasvětit tento den Bohu ve společenství věřících. Jak stojí v žalmu 118: „Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho“.

Ke starozákonnímu předpisu je dobré dodat slova Pána Ježíše, která shrnují jeho polemiку s farizeji, když mu vytýkali, že dělá zázraky v sobotu, a tudíž pracuje ve sváteční den: „*Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.*“ Dnes máme zaměstnání, která se nevyhnou práci ve sváteční den, jako například personál nemocnic. Pro ty by měl být povzbudivý Ježíšův příklad uzdravování v sobotu. I oni by si však měli sváteční den vynahradiť jindy.

Původ křesťanské neděle

Z Ježíšových slov si můžeme uvědomit, že sváteční den je pro židy sobota. Proč se pro křesťany stala svátečním dnem neděle? A jaký je vůbec původ našeho měření času? Křesťanský kalendář vychází z přirození z židovského. Máme zmínky z 8. stol. př. Kr., že v Mezopotámii existuje sedmidenní týden s jedním dnem odpočinku. Sedmička byla pro Babyloňany nešťastné číslo – Židé se sedmidenním týdnem vymykali lunárním cyklům spjatým pohanskými božstvy. Zpráva o stvoření na začátku Bible je odmytologizováním týdne a vyjádřením Boží moci nad časem. Sobota – šabat (význam tohoto slova je „odpočinek“) je pro židy i křesťany sedmým dnem v týdnu. Pro křesťany se ovšem dovršením soboty stává neděle – den kdy Pán Ježíš vstal z mrtvých. Je to zároveň první den v týdnu – tedy den, kdy Bůh stvořil svět – a zároveň osmý den, den očekávání druhého příchodu Páně. Nový zákon dosvědčuje, že se už v rané církvi věřící scházeli k bohoslužbě v neděli: „*První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba...*“ (Sk 20,7)

7

Jiné kalendáře

V dějinách lidstva vyvstal bezpočet kalendářů, které mají své přednosti, zápory a kulturní podmíněnosti. Pokud čtete tento článek po 21. 12. 2012, patrně nebyly pravdivé názory na katastrofický význam jednoho z mayských kalendářů. (A pokud ho nečtete, protože nastal konec světa, je mi to líto.) V osvícenecké době Velké francouzské revoluce vznikl pokus vytvořit racionální světský kalendář. 24. 10. 1793 byl zaveden republikánský kalendář, který rozděloval měsíce na třicet dní s desetidenními týdny. Letopočet začínal prvním dnem francouzské Republiky (22. 10. 1792) a na zbývajících 5-6 dní, které zbývaly do dovršení roku na 365-6 dní, připadal svátek revolucionářů sansculotů. Náboženské svátky byly potlačeny a dny byly spojeny s názvy zvířat, květin a hospodářských nástrojů. Kalendář vydržel dvanáct let, než ho Napoleon Bonaparte zrušil. Kalendář patrně nezbuzoval kýžené nadšení, protože zvyšoval počet pracovních dní a oslava čistě profánních skutečností nevedla k pravému povznesení ducha. Kdo by se radoval ze dne Motyky (Sanclair)? Za zmínku stojí také pokus revolucionářů o náhradu náboženského kultu slavností Nejvyšší bytosti, kterou na každý desátý den zavedl Robespierre.

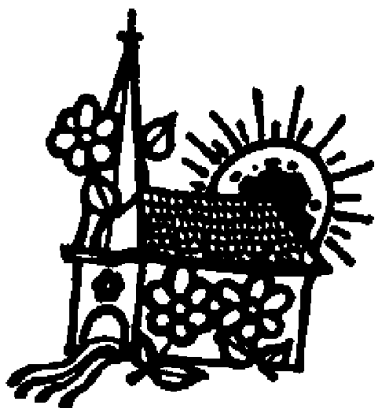

Ve výsledku nebylo poznat, zda je v obřadu Robespierre celebrantem, nebo samotnou Nejvyšší bytostí, a slavnost prakticky padla současně s pádem Robespierrovým. Autoritativní režimy vždy potlačovaly náboženskou svobodu i skrze vytěšňování křesťanských svátků, ovšem se snahou slavnosti nahradit vlastním kultem. Příkladem může být groteskní pokus prezidenta Zápotockého o nahrazení Ježíška Dědou Mrázem ve vánočním projevu roku 1952. Ačkoli je tato historie velmi politování hodná, vyplývá z těchto snah určité uznání lidské potřeby slavení, transcendence a posvátného času. Nepodobá se dnes takovému zploštění tradice také nahrazení Ježíška Santa Clausem? A kam míří zákaz svatozáře nad hlavou Cyrila a Metoděje na minci slovenského eura?

Zasvěcené svátky Církve

Ze třetího přikázání vyplývá pro křesťany právo a povinnost navštěvovat ve sváteční den mši svatou. Těmto dnům se říká „zasvěcený svátek.“ Patří k nim každá neděle a významné slavnosti jako: Narození Páně (25. 12.), Zjevení Páně (6. 1.), Nanebevstoupení Páně a Slavnost Těla a Krve Kristovy, dále slavnost Panny Marie, Matky Boží (1. 1.), Neposkvrněného Početí (8. 12.) a Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.), slavnost svatého Josefa (19. 3.), svatých apoštolů Petra a Pavla (29. 6.) a konečně Všech svatých (1. 11.). Česká biskupská konference, která má pravomoc počet zasvěcených svátků upravit podle místních podmínek, redukovala počet zasvěcených svátků na dva: Narození Páně (25. 12.) a Slavnost Panny Marie, Matky Boží (1. 1.). Tyto svátky má věřící katolík světit jako neděli svátečním klidem a návštěvou bohoslužby. Pokud má člověk vážnou překážku, která mu brání navštívit mši svatou (nemoc, obtížná dostupnost, nezastupitelná práce atd.), neproviňuje se proti třetímu přikázání – v dnešní době je ostatně možné využit aspoň duchovní přítomnost na bohoslužbě skrze média: poslechem mše svaté v Rádiu

Proglas nebo na Českém rozhlasu či sledováním televize Noe. Pokud však někdo dobrovolně dlouhodobě opomíjí návštěvu kostela, je zřejmé, že s jeho duchovním životem to není v pořádku. V pořádku ale není ani to, když pravidelné chození do kostela pociťuje pouze jako povinnost – zde však mohou být příčiny různé, třeba i vnější. V tom případě by se měl věřící zamyslet nad tím, co by svou přítomností měl změnit, aby přinášela sdílenou radost. Útěk není řešení, bez věrnosti není skutečný vztah.

Pracovní klid a církevní společenství

Důležitým aspektem svátečního dne je pracovní klid. To by se zdálo být neproblematické – vždyť jde o to, aby člověk nepracoval. Přesto se mnoho lidí proti logice přikázání prohřešuje. Na jednu stranu existuje fenomén workoholiků, kteří žijí jenom pro práci, či obchodů otevřených v neděli, na druhou stranu přibylo lidí žijících jen ze sociální podpory, nebo ze žebroty. Biblický text

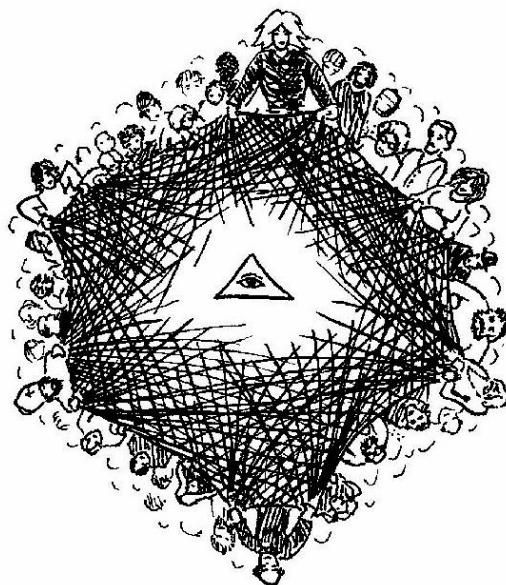

říká: „Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha.“ Katechismus katolické církve to komentuje: *Jako Bůh „přestal sedmý den konat veškeré své stvořitelské dílo“ (Gn 2,2) a odpočinul si, tak i život člověka má rytmus práce a odpočinku. Ustanovení dne Páně přispívá k tomu, aby byla všem dána možnost „mít také dostatek klidu a volného času k životu rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému (KKC 2184). Neděle tedy nemá sloužit k tomu, aby se člověk uzavřel do samoty, ale rozvíjel v harmonii ty části života, na které mu kvůli práci nevychází čas. Neděle podstatně souvisí s církevním společenstvím a se společenstvím lásky a přátelství obecně. Mnoho lidí se domnívá, že ke své*

víře církev nepotřebuje, že si vystačí jen ve svém osobním vztahu k Bohu. Prikázání lásky ale nezní jen: *„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.“* Obsahuje i nerozlučně přikázání: *„Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Lk 10,27)* Svatý Jan Evangelista ve svém dopise napomíná: *„Řekne-li někdo: ‚Já miluji Boha‘, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.“ (1Jan 4,20)* Milovat církev je někdy hořký úděl – vždyť je složená ze samých hříšníků – ale je to správná cesta. Pán Ježíš přece vybízí milovat i své nepřátele (Mt 5,43) – oč snáze by to člověku mělo jít ve společenství, které se takovéto lásce učí a které si na to pravidelně vyhrazuje čas.

V síti

Dá se říct, že navzdory vyprazdňování kostelů zájem o vzájemnou lásku neupadá. Lze tak soudit z obrovského zájmu o sociální sítě na Internetu. Ty mívají v zásadě tři hlavní technické funkce: **sdílení** obsahů, které jednotlivci považují za dobré; **komentování** a „like“ – chválení sdíleného obsahu, či komentáře. O co jiného jde vlastně v kostele? Na prvním místě věřící sdílí svou víru, ať už při mši, při křtu nebo pohřbu. V eucharistii se s nimi sdílí sám živý Kristus. Setkávají se s Božím slovem – komentářem k víře, či sami „komentují“ svou modlitbou, přímluvou a zpovědí. Nebo dávají „like“, zdvižený palec svou chválou, zpěvem, radostí, adorací. Na rozdíl od Internetu tak ale činí skutečně, ve společenství živém, nikoli virtuálním. Žádné virtuální prostředí nemůže nahradit skutečné setkání (tedy, aspoň to říkali v televizi). Takže televize sem, počítač tam – hurá do kostela!

Duchovní cvičení v Prosiměřicích v roce 2013:

17. 1. – 20. 1. pro soluňáky – vede otec Marek. *Téma: Cyril a Metoděj nás inspirují*
31. 1. – 3. 2. pro sodálky a vedoucí marianek – vede otec Marek. *Téma: Radost věřit*
7. 2. – 10. 2. pro ženy – vede jáhen Ladislav Kinc.
Téma: Dědictví otců – víra, náš poklad
14. 2. – 17. 2. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc
Téma: Dědictví otců – víra, náš poklad
21. 2. – 24. 2. pro marianky – vede otec Marek. *Téma: Máš na víc*
14. 3. – 17. 3. pro ženy – vede otec Milan. *Téma: Hovory o víře*
11. 4. – 14. 4. pro maminky marianek a soluňáků – vede otec Marek. *Téma: Půjde to, půjde to!*

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00, zakončení v neděli ve 14.00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen. Přihlášky na faře ve Vranově n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384. *P. Marek Dunda a ostatní kněží*

Maškarní karneval v Oldřichově

Na sobotu 24. 11. jsme naplánovali karneval v Oldřichově. S dobrým pocitem, že děláme něco pro místní děti jsme si na něj všichni udělali čas a těšili se jak dopadne. Trochu nás sice zklamalo, že ten kdo si na něj čas neudělal byly právě ty místní děti, ale o to větší radost jsme měli z těch, co přišly. Ve 14 hodin jich tu bylo asi 8. Tento počet se sice postupem času trochu zvedl, ale stejně nás malá účast mrzela. Myslím si, že ty děti, co přišly, si to užily a nelitovaly. Byla připravena spousta her a upečeny krásné dorty jako výhra v soutěži o nejlepší masku. Děti šly například za piráta, za čarodějnici, za hasiče, za včelku Máju a za zoubkovou vílu. Potěšilo mě, že většinu času byly na parketu téměř všechny děti, které přišly.

Vybrat nejlepší masku nebylo vůbec lehké. Porota se radila velmi dlouho. Děti si na letošních maskách daly záležet. Porotci se nemohli shodnout, komu letos přidělí třetí místo. Proto následovalo losování - kdo si vytáhne nejdelší kus brčka, bude vítězem. Tahaly si tři děti - Lukáš, Kristýnka a Laura. Nejdelší brčko měla Kristýnka, stala se tak se svou maskou včelky Máji třetí nejlepší maskou. Druhé místo získala Míša za svůj kostým piráta a na prvním místě se umístila Vaneska jako malá čarodějnice. Moc děkujeme všem, kteří nějakým způsobem pomohli k pěknému průběhu karnevalu.

Jak to bylo, když se narodil Pán Ježíš

Maria byla dívka, která si měla brzo vzít za muže Josefa. Jednoho dne k ní byl poslán Boží posel anděl Gabriel. Přišel Marii říci, že si ji Bůh vybral, aby se stala matkou Božího Syna. Maria byla velmi překvapená. Takový veliký úkol ji Pán Bůh chce svěřit! S velikou radostí dala Pánu Bohu svůj souhlas. A od té chvíle v ní začal žít malý Ježíš.

Krátce poté vydal vladař země, kde žila Maria a Josef nařízení, že se musí jít každý zapsat do svého města, aby se sečetlo kolik zde žije lidí. A tak se Maria a Josef vydali na cestu. Šli do města jménem Betlém. Maria byla velmi unavená, když konečně dorazili do Betléma. V Betlémě už bylo velmi mnoho lidí a Maria s Josefem neměli místo, kde by mohli zůstat. Chodili od dveří ke dveřím, ale nikdo je nechtěl k sobě vzít. Až je na konec jeden hostinský ubytoval do stáje mezi zvířata. Jak asi muselo být Josefovi a Marii těžko na srdci. Věděli, že se má narodit Ježíš, Král celého světa, Bůh a Stvořitel a má přijít na svět v chudé stáji... Té noci se Pán Ježíš narodil.

Poblíž pásli svá stáda ovcí chudí pastýři. Náhle se jim ukázal anděl a kolem něj nebeská záře a řekl jim: „Zvěstuji Vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“ Pastýři také slyšeli jak celé nebe chválí Boha. Pastýři se utkali poklonit nebeskému Králi - Pánu Ježíši.

I Ty se mu můžeš přijít poklonit. O Vánocích si připomínáme tuto velkou událost, kdy na svět v lidském těle přišel Bůh, aby nám ukázal, jak správně žít, abychom jednou mohli přijít za ním do nebe. Narodil se v chudé stáji, aby tak ukázal, že za ním může přijít každý.

My si o vánocích dáváme dárky, ale narozeniny má Pán Ježíš. Už jsi přemýšlel co by mu mohlo udělat radost? Co myslíš?

Vánoční kvíz

Po nějaké době se jáhen Daniel v přímětickém farním týmu projevil jako expert na šifry. Rozhodli jsme se toho využít a pod stromeček vám vánoční otázky přinášíme ve formě šifer. Zašifrovaná je otázka a také odkaz na biblický verš, kde je možno najít odpověď. Odpovědi pošlete na emailovou adresu otce Pavla (sobotka@fatym.com). A zde jsou už zašifrované otázky:

1. otázka: 533 9452 72662 62742 73 782896 5673336?

68 2,23

Nápověda: T9

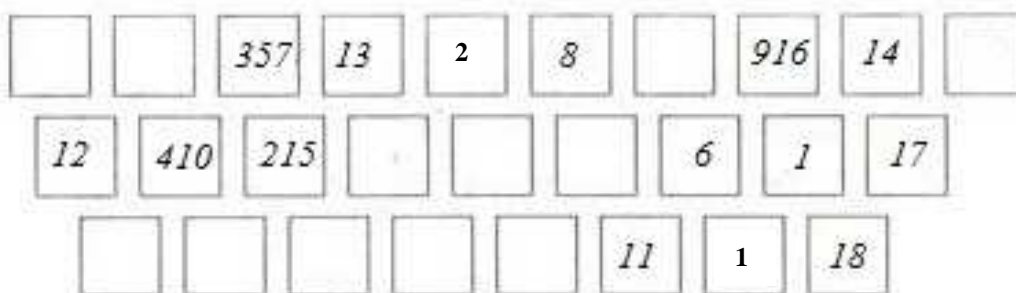
2. otázka

IK+XD+FP QU+AI HL+LN+CG+MO+MQ+UW+ZB+JN YC+KQ+BF+DF+CU,
JL+SU+BH+QS+XZ KO+XD+PT+HJ+HJ YA+TX+DF+RT+RV+NP+SY+ZB+KM
MO+YC+QS+MQ+XB+CG+MO+HJ IK+DF+YA+GK+QU+CG?

KM+IM 1,26

Nápověda: A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

3. otázka

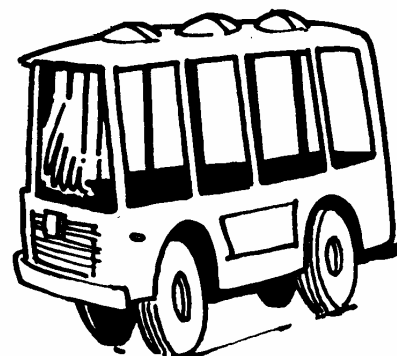

?? 2,1

Nápověda: QWERTZ

Víte, že ... je rok víry?

U příležitosti 50 let od zahájení druhého vatikánského koncilu vyhlásil Svätý otec Benedikt XVI. Rok víry. V jeho rámci budeme mít příležitost hlouběji se zamyslet jednak nad obsahem své víry – čemu věřím i nad tím, jak věřím – zda se dovedu o Boha v životě opřít a důvěřovat mu. Jak nás učí papež: „*Bůh není nějaká abstraktní hypotéza, ale konkrétní Bůh, který existuje, který vstoupil do dějin a je v nich přítomen. Bůh není nějaká idea nebo životní plán, ale živá osoba, která přetváří naše nitro a zjevuje nám naši pravou identitu Božích dětí. Víra jasně ukazuje naše budoucí určení, pravdu našeho povolání v rámci dějin, smysl života, požitek z toho, že jsme poutníky směřujícími do nebeské vlasti.*“ I když Boha nevidíme a nemůžeme jeho existenci dokázat vědeckými metodami, on existuje a můžeme se s ním setkat. Toto setkání se uskutečňuje ve víře, která je přesvědčením o skutečnostech, které nevidíme. A jestli někdo tvrdí, že víra do lidského života nepatří a je nerozumná, tak se jej na zastávce zeptejte, proč tam stojí a čeká na autobus, když jej nevidí přijíždět...

O. Nik a O. Jindřich

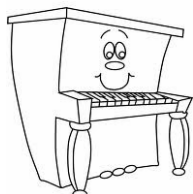
...A NĚCO PRO ZASMÁNÍ NA ZÁVĚR:

Major zastaví vojáka: „Vojíne, nemáte drobné za stovku?“

„Jasně, kámo...“

„No dovolte, takhle se mluví s majorem? Zkuste to ještě jednou!“

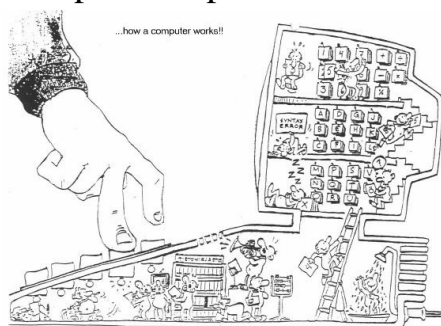
„Nemám, pane majore.“

Stěhováci táhnou piáno do sedmého patra a už nemůžou. Jeden povídá: „Odpočinem si, už toho mám dost. A já se jdu podívat, jak je to ještě daleko.“ Za chvíli se vrátí a říká: „Tak mám dvě zprávy, dobrou a špatnou. Ta dobrá je, že už je to jen jedno patro. Ta špatná, že jsme si spletli věžák.“

O Vánocích říká maminka Pepíčkoví: "Pepíčku, zapal vánoční stromeček." Za chvíli přijde Pepíček a říká: "a svíčky taky?"

Pepíček píše dopis Ježíškovi: "Celý měsíc budu hodný, když mi přineseš počítač." Sotva dopis dopíše, pomyslí si, že celý měsíc to nevydrží, roztrhá dopis a napíše nový: "Týden budu hodný, když mi přineseš počítač." Znovu zapřemýšlí: "Týden to asi nevydržím." Roztrhá dopis a napíše nový: "Jeden den budu hodný, když mi přineseš počítač." Znovu zapřemýšlí a uvědomí si, že nevydrží být hodný ani jeden jediný den. Podívá se na stěnu, uvidí obraz Panny Marie, vezme ho, sundá a zavře do skříně. Píše nový dopis: "Ježíšku, zajal sem tvoji matku. Výkupné je počítač."

Sedí lord ve svém pokoji, hledí zamyšleně do plápolajícího krbu, popíjí svoji obvyklou sklenku whisky, venku sněží a on čeká, až přijede jeho manželka s tchyní. Po chvíli vstoupí do pokoje Jean: „Pane, zaslechl jsem rolničky - přijely saně.“ Pán domu se táže: „Obě, Jean?“

Jdou dva lední medvědi po Sahaře a jeden povídá: "No tady to ale muselo klouzat!" - "Proč myslíš?" - "No, že tak sypali!"

Krotitel lvů stojí před klecí a snaží se umlčet svou manželku: "Prosím tě, nedělej tady scény, nebo u těch lvů ztratím autoritu.!"

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email: richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v prosinci 2012 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté páté) je plánováno jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v březnu 2013. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neoprodejné